

**Uitspraak Geschillencommissie
Financiële Dienstverlening
Nr. 2023-0131, d.d. 15 februari 2023**

**Verzekerde moet diefstal wel
voldoende aannemelijk maken**

X woont samen met haar moeder, stiefvader en zoon in een woning. Op last van de rechter wordt deze woning in 2019 ontruimd. De inboedel van X werd opgeslagen in een opslag. Na enige tijd heeft X de opslag weer ontruimd. X kwam er naar eigen zeggen toen achter dat er zowel een geldbedrag van 5.000 euro in contanten ontbrak als diverse andere waardevolle spullen. X beraamt de totale schade op 8.000 euro. X heeft bij de politie aangifte gedaan van diefstal. En claimt de schade ook bij ASR, haar inboedelverzekeraar. ASR is echter niet bereid om dekking onder de polis te bieden. Want volgens ASR is niet komen vast te staan dat er sprake was van diefstal. En X heeft volgens ASR het geclaimde schadebedrag onvoldoende aangetoond. X legt de zaak voor aan de geschillencommissie, maar zij vangt ook hier bot. De geschillencommissie stelt vast dat X zal moeten bewijzen dat er sprake was van diefstal en dat het geld en de spullen in bezit waren van X. In beide gevallen slaagt X niet in het leve-

ren van het bewijs. Volgens de geschillencommissie is het bewijs van diefstal vaak erg moeilijk te leveren en mogen er daarom geen al te zware eisen aan worden gesteld. Maar in dit geval is het enkel overleggen van een proces-verbaal van diefstal te dun om aan te nemen dat er sprake was van diefstal tijdens de ontruiming van de opslag. Gelet op de wisselende verklaringen van X over het verdwijnen van het geld, komt volgens de geschillencommissie het beeld naar voren dat X niet precies weet hoe het geld is verdwenen. ASR mocht dus aanvullend bewijs van X vragen. Nu X niet aan dat verzoek heeft voldaan, kan volgens de geschillencommissie de diefstal niet worden vastgesteld. Hetzelfde lot is beschoren voor de geclaimde schade van X. De geschillencommissie vindt het overleggen van bankafschriften waarop een opname bij de geldautomaat staat vermeld, geen bewijs dat het geld ook daadwerkelijk op het moment van de veronderstelde diefstal aanwezig was. Volgens de geschillencommissie zijn er namelijk tal van andere bestemmingen voor contant geld denkbaar. De conclusie van de geschillencommissie is kortom dat ASR terecht dekking weigerde. De vordering van X tot dekking onder de inboedelverzekering via bindend advies wordt dus afgewezen.

**Uitspraak Geschillencommissie
Financiële Dienstverlening
Nr. 2023-0133, d.d. 15 februari 2023**

**Het premieverschil tussen de
arbeidsongeschiktheidsverzekeringen is
voldoende verklaarbaar**

X heeft twee broers. Alle drie de broers hebben een arbeidsongeschiktheidsverzekering gesloten bij de Goudse. X en zijn ene broer hebben als verzekerd beroep transportondernemer opgegeven. En de andere broer heeft als verzekerd beroep chauffeur opgegeven. Nadat de verzekeringen al sinds 2004 respectievelijk 2007 liepen, heeft X in 2021 bij de Goudse om uitleg gevraagd waarom er een premieverschil zit tussen enerzijds de polissen van X en zijn ene broer en anderzijds de polis van de derde broer. Hoewel de Goudse hierover schriftelijk uitleg heeft gegeven aan X, handhaaft X zijn verwijt dat hij jarenlang meer premie heeft moeten betalen voor dezelfde verzekering als zijn broer. X vordert dan ook bij de geschillencommissie de te veel betaalde premie over enkele jaren terug. De geschillencommissie gaat hier echter niet in mee. Volgens de geschillencommissie biedt de wet aan partijen veel vrijheid bij het sluiten van een overeenkomst. Tussen X en de Goudse is een geldige overeenkomst tot stand gekomen. Er is sprake geweest van aanbod en aanvaarding en de Goudse is daarbij transparant geweest over de te betalen premie. Hierbij speelt het volgens de geschillencommissie geen rol welke premie de Goudse aan andere verzekeringnemers in rekening brengt. Dit onderscheid in premie is alleen relevant als de verzekeringen exact gelijk zijn en de verzekeraar geen goede reden kan geven voor het verschil in premie. De geschillencommissie stelt echter vast dat de arbeidsongeschiktheidsverzekering van X en zijn broer nogal verschilt met die van hun beider andere broer. X en zijn broer hebben een sommenverzekering, terwijl de derde broer een schadeverzekering heeft. De geschillencommissie stelt tevens vast dat er een verschil zit in risicoklasse, de leeftijden van de broers, het verzekerd beroep en de ingangsdatum van de polissen. Volgens de geschillencommissie rechtvaardigen deze omstandigheden het verschil tussen de diverse polissen. De geschillencommissie wijst X er tevens op dat de Goudse niet de plicht heeft om X er tussentijds op te wijzen dat er mogelijk een goedkopere verzekeringsvariant te sluiten is. Dit kan mogelijk anders zijn als X hier specifiek naar gevraagd zou hebben, hetgeen niet het geval is. De geschillencommissie komt daarmee tot het oordeel dat de Goudse voor de broers een andere premie mocht berekenen. En dat de verzekeraar dus ook niet gehouden was om X te informeren dat er een voordeliger verzekering beschikbaar was. De slotsom is dat de vordering van X bij niet-bindend advies wordt afgewezen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.